

V L A A M S   P A R L E M E N T

Zitting 2000-2001

4 september 2001

ONTWERP VAN DECREET

tot regeling van enkele gevolgen van de invoering van de euro in de Vlaamse regelgeving

INHOUD

	Blz.
1. Memorie van toelichting	3
2. Voorontwerp van decreet	9
3. Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen	13
4. Advies van de Raad van State	15
5. Ontwerp van decreet	19

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

1. Algemene toelichting

Op 1 januari 2002 breekt de definitieve fase van de muntunie aan. De afgelopen drie jaar werden door de Vlaamse overheid benut om systematisch na te gaan welke invloed de invoering van de euro zou hebben op de Vlaamse regelgeving. Hiertoe werd een sectoraal plan ontwikkeld dat was gericht op een grondig nazicht van de regelgeving, met als hoofdbekommernis de continuïteit, werkbaarheid en toepasbaarheid ervan verder te garanderen, ook na 1 januari 2002.

Om te beginnen moeten al de met de muntunie strijdige bepalingen geval per geval worden weggevoerd uit de regelgeving. De aandacht moet ook gaan naar het wegwerken van ongewenste (neven)effecten. Verder moet de toepasbaarheid van de regelgeving gewaarborgd blijven, daar dit anders zou kunnen leiden tot discontinuïteit in de werking van de overheidsbesturen. Bestaande anomalieën in de regelgeving mogen evenmin nog voorkomen op het ogenblik dat de definitieve fase van de muntunie aanbreekt. Waar nodig, zouden transparantieafrodingen moeten doorgevoerd zijn, of zouden bedragen uitgedrukt in Belgische frank moeten geherpubliceerd zijn. En tot slot moeten al de relevante formulieren, of ze nu wel of niet formeel deel uitmaken van de regelgeving, volledig zijn aangepast aan het exclusieve gebruik van de eenheidsmunt.

De Vlaamse overheid steunde zich bij de uitvoering van deze werkzaamheden op twee instrumenten :

1. omzendbrief FB.AC/99/3 van 15 juni 1999 betreffende de invoering van de euro – sector reglementering en formulieren – definitieve fase – leidraad voor de aanpassing van de regelgeving tegen 1 januari 2002 ;
2. deel III van de bijgewerkte krachtlijnen voor de overgang van de overheidsbesturen naar de euro, goedgekeurd door de Interministeriële Conferentie voor Financiën en Begroting op 3 mei 1999, en door de federale regering, op 21 mei 1999.

Beide instrumenten zijn complementair op het vlak van de regelgeving.

Bij de inventarisering van de in het kader van de euro relevante regelgeving ging aldus bijzondere aandacht naar volgende soort van bepalingen :

1. Bedragen in regelgeving, uitgedrukt in Belgische frank ;
2. Bepalingen die het gebruik van de Belgische frank opleggen ;
3. Wettelijke berekeningswijzen of -formules, toepasselijk op bedragen uitgedrukt in Belgische frank ;
4. Afrondingsregels, toepasselijk op bedragen in Belgische frank ;
5. Formulieren en documenten die integraal deel uitmaken van de regelgeving ;
6. Verwijzingen naar regelgeving die niet ressorteert onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest :
  - verwijzingen naar lineaire obligaties (OLO's) ;
  - verwijzingen naar afgeschafte rentevoeten ;
  - koppeling van basisbedragen aan indexcijfers ;
  - toepassing van strafrechtelijke boeten, opgenomen in het Strafwetboek ;
  - administratieve geldboeten ;
  - verwijzingen naar de ECU ;
7. Afgeleiden van bedragen, berekeningen, berekeningsformules en -methoden, enz. ;
8. Andere, specifieke bepalingen die door de invoering van de euro worden beïnvloed.

Het nazicht van de Vlaamse regelgeving heeft zich dus niet beperkt tot de bedragen, uitgedrukt in Belgische frank, die wel de grootste relevante categorie vormen, maar strekte zich eveneens uit tot andere, eventueel gecombineerde, bepalingen. Voor elk van deze soorten bepalingen is een begin van oplossing te vinden in deel III van de bijgewerkte krachtlijnen ; de oplossing moet evenwel nog worden omgezet in regelgeving om gevolg te kunnen hebben. De meeste maatregelen vervat in dit decreet liggen in het verlengde van de krachtlijnen en zijn tevens analoog aan de wetten die de fe-

derale overheid heeft uitgevaardigd met het oog op het aantreden van de definitieve fase van de muntunie (de zgn. "eurowetten"). Inzonderheid worden hier bedoeld :

- de wet van 26 juni 2000 betreffende de invoering van de euro in de wetgeving die betrekking heeft op aangelegenheden zoals bepaald in artikel 78 van de Grondwet, B.S., 29 juli 2000 (hierna genoemd de "wet 78") ;
- de wet van 30 juni 2000 betreffende de invoering van de euro in de wetgeving die betrekking heeft op aangelegenheden zoals bepaald in artikel 77 van de Grondwet, B.S., 29 juli 2000 (hierna genoemd de "wet 77").

Wat de bedragen in Belgische frank betreft, bepaalt artikel 14 van de Europese verordening (EG) nr. 974/98 van 3 mei 1998 betreffende de invoering van de euro dat de verwijzingen naar de nationale munteenheid in rechtsinstrumenten die aan het einde van de overgangsperiode bestaan, moeten worden gelezen als verwijzingen naar de euro-eenheid, overeenkomstig de respectieve omrekeningskoers, met toepassing van de afrondingsregels. Elk bedrag in Belgische frank dat dus voorkomt in de regelgeving, wordt na 1 januari 2002 gelezen als een verwijzing naar de euro overeenkomstig de koers van 40,3399 frank voor 1 euro. Dit principe van de juridische continuïteit, waardoor de rechtsgeldigheid van de BEF-bedragen in de regelgeving na 1 januari 2002 in elk geval blijft behouden, maakt het dus meestal overbodig om de muntaanduiding in de regelgeving materieel te wijzigen.

Toch wordt ervan uitgegaan dat voor sommige bedragen in Belgische frank in de regelgeving, voornamelijk omwille van de werkbaarheid en een vlotte toepassing, een materiële wijziging is aangewezen, hetzij geval per geval, hetzij op een algemene wijze. Sommige bedragen worden immers moeilijk hanteerbaar en erg intransparant door hun omzetting in euro. Bedoeling van de materiële wijziging is dan, de eurobedragen even transparant te maken als de oorspronkelijke bedragen in Belgische frank, m.a.w. een transparantieaanpassing door te voeren. In dit decreet is zulks het geval voor de boeten.

Het ligt eveneens in de bedoeling om een oplossing te bieden voor de na 1 januari 2002 nog bestaande, niet-aangepaste afrondingsregels in de Vlaamse regelgeving. De wettelijke verplichting om de frank te gebruiken, wordt vervangen door de wettelijke verplichting om de euro te gebruiken, en voor bedragen in Belgische frank die voorkomen in de Vlaamse regelgeving en een bijzondere nauwkeu-

righeidsgraad vertonen, wordt dezelfde nauwkeurigheidsgraad behouden na 1 januari 2002.

Tot slot is het vooral de bedoeling dat deze decreetale bepalingen gelden in al de gevallen die niet expliciet op een andersluidende wijze bij decreet of bij besluit, al naargelang het geval, werden opgelost. Deze mogelijkheid blijft immers steeds behouden ongeacht de aard van de norm en geniet in de meeste gevallen zelfs de voorkeur, inzonderheid wat betreft de aanpassing van afrondingsregels, de wettelijke verplichting om de Belgische frank te gebruiken, de bijzondere nauwkeurigheidsgraad.

2. Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1

Aangezien de bepalingen van dit decreet de ganse Vlaamse regelgeving bestrijken, strekt dit decreet zich uit tot zowel gemeenschaps- als gewestbevoegdheden.

Artikel 2

In de regelgeving wordt soms aangegeven op welke wijze het resultaat van berekeningen moet worden afgerond of op welke wijze getallen moeten worden voorgesteld. Dergelijke bepalingen, gecatalogeerd onder "afrondingsregels", zijn alleen bedoeld voor getallen die zijn uitgedrukt in Belgische frank. Het blindelings toepassen van zulke afrondingsregels op eurobedragen geeft andere resultaten, heeft totaal geen zin meer, of levert problemen op. Bij de inventarisering van de eurorelevante bepalingen is gebleken dat onder meer volgende afrondingsregels in de Vlaamse regelgeving voorkomen :

- afrondingen naar de lagere of hogere eenheid, of de naasthogere eenheid ;
- afronding van bedragen op een hele of hogere frank ;
- afronding van (geïndexeerde) bedragen tot het lagere of het hogere vijftigtal ;
- afronding naar een hoger of lager duizendtal.

Dergelijke afrondingsregels komen zowel voor in decreten als in besluiten van de Vlaamse regering, of in koninklijke of ministeriële besluiten die door

de bevoegdheidsoverdracht ressorteren onder de Vlaamse overheid.

Krachtlijn 2.5. stelt dat verwijzingen in de huidige regelgeving naar specifieke afrondingsregels in Belgische frank, en andere anomalieën worden afgeschaft of niet toepasselijk gemaakt, zo mogelijk via een algemene wettelijke bepaling. Desgevallend worden ze, met het oog op het behoud van de transparantie, vervangen door specifieke afrondingsregels op de in euro uitgedrukte bedragen.

Vanuit wetgevingstechnisch oogpunt, omwille van de rechtszekerheid, maar ook omwille van mogelijk ongewenste budgettaire consequenties en het waarborgen van de toepasbaarheid van de regelgeving, is het evenwel wenselijk om dergelijke bepalingen geval per geval normatief aan te passen. Slechts voor de toepassing van die bepalingen die niet het voorwerp hebben uitgemaakt van een expliciete aanpassing kan aldus een beroep worden gedaan op dit decreet. Dit artikel is m.a.w. bedoeld als een vangnet ingeval er niets specifiek werd geregeld. Ook de andere bepalingen van dit decreet zijn in die zin opgevat.

Artikel 2 van dit decreet stemt overeen met artikel 2 van de wet 77, en met artikel 5 van de wet 78. Ook in de eurowetten wordt het dus mogelijk gemaakt om op een algemene wijze de wettelijke bepalingen te wijzigen die voorzien in een bijzondere afronding, bijvoorbeeld naar de lagere duizend frank : hier wordt voorgesteld de bestaande vereenvoudigde berekeningen ook toe te passen op de euro. In andere gevallen wordt de Koning gemachtigd om de vereenvoudigingen die overbodig zouden worden geacht, op te heffen.

Artikel 3

In de Vlaamse regelgeving komen ook bepalingen voor die het gebruik van de Belgische frank verplicht stellen. Dergelijke bepalingen zijn niet meer in overeenstemming met de situatie die ontstaat na 1 januari 2002, sommige bepalingen zijn reeds impliciet gewijzigd sinds 1 januari 1999, zijnde het ogenblik waarop de overgangsfase van de muntunie is aangebroken ; andere worden verondersteld, impliciet te zijn opgeheven vanaf 1 januari 2002. Een aanpassing van de desbetreffende bepalingen is dus wenselijk. Zowel vanuit wetgevingstechnisch oogpunt als omwille van de rechtszekerheid, zijn expliciete wijzigings- of opheffingsbepalingen te verkiezen boven het laten bestaan van regels die strijdig zijn met de Europese verordenin-

gen, dan wel een manifeste anomalie of anachronisme vormen of reeds impliciet werden gewijzigd of opgeheven door de rechtstreekse werking van de Europese verordeningen. Dit is inzonderheid het geval voor opgelegde betaalwijzen. Soms is er sprake van een gecombineerde bepaling, waarbij bijvoorbeeld posten van de jaarrekening of begroting in duizenden Belgische frank moeten worden uitgedrukt. Weer is de aanpassing geval per geval de beste oplossing, maar wordt ook, analoog aan artikel 2, voorzien in een algemene bepaling waarop kan worden teruggevallen indien er niets specifiek is geregeld.

Dit artikel is deels gesteund op krachtlijn 2.5., deels geïnspireerd door de eurowetten.

Artikel 4

De toepassing van artikel 14 van de euroverordening heeft tot gevolg dat hij die de regelgeving toepast die nog is gesteld in Belgische frank, wordt geacht zelf de omrekening naar euro uit te voeren. De conversie naar de euro is een mathematische conversie, volgens de conversievoet 1 euro = 40,3399 Belgische frank. Het aldus bekomen eurobedrag wordt afgerond tot op de tweede decimaal na de komma.

Nochtans vindt men in de regelgeving soms BEF-bedragen met een grotere nauwkeurigheidsgraad, die bij de toepassing van artikel 14 zal verloren gaan. Krachtlijn 3.1. stelt dat bij een in euro uitgedrukt bedrag met vijf decimalen en meer na de komma, als algemene regel en behoudens andersluidende beschikkingen wordt aanbevolen om af te ronden op de vierde decimaal na de komma. Aangezien dit slechts een aanbeveling is, zal de bijzondere nauwkeurigheidsgraad bij ontstentenis van individuele aanpassingen in de Vlaamse regelgeving, in al de andere gevallen dus automatisch verloren gaan. Om dit effect te ondervangen, wordt voorzien in artikel 4. Bij de omrekening van niet-aangepaste BEF-bedragen in de regelgeving zullen de bekomen eurobedragen dus evenveel decimalen vertonen als er decimalen staan in die BEF-bedragen. Dit geldt zowel voor eindresultaten van bewerkingen als voor tussentijdse bewerkingen. Dit kan inzonderheid van belang zijn voor bedragen waarop, vanwege hun aard, een vrij hoge vermenigvuldigingsfactor van toepassing is, zoals een forfaitaire kilometervergoeding of een tarief per tijds-eenheid.

Uiteraard kan geval per geval een andere regeling worden getroffen, waardoor dan geen toepassing wordt gemaakt van dit decreet.

Artikelen 5 en 6

Reeds bij de besprekingen die voorafgingen aan de goedkeuring van de geactualiseerde krachtlijnen voor de definitieve fase, waarbij de federale overheid en de gemeenschappen en de gewesten waren betrokken, onderzocht de subwerkgroep “Boeten” van het Admi-euro Bestuurscomité Reglementering, onder voorzitterschap van het ministerie van Justitie, op welke wijze de boeten best zouden worden gevormd tot transparante eurobedragen. De voorkeur werd gegeven aan het stellen van een algemene wettelijke regeling (krachtlijn 3.3.2.).

Deze krachtlijn heeft verder haar beslag gekregen in de artikelen 2, 3 en 4 van de wet 78. Artikel 2 van deze wet bepaalt dat de bedragen van de sommen waarop opdecimen worden toegepast, vanaf 1 januari 2002 automatisch in euro zijn uitgedrukt. Dit wil zeggen dat een huidige boete van 100 Belgische frank automatisch een boete van 100 euro wordt.

Om een zeer groot aantal aparte transparantieaf rondingen inzake strafrechtelijke geldboeten en aanverwante sommen te vermijden, wordt een uniforme verhoging van 0,84975% toegepast op de strafrechtelijke of administratieve geldboeten. Deze nauwkeurige aanpassing biedt het voordeel dat ze algemeen is en even eenvoudige bedragen oplevert als in de huidige wetten. Dit vertaalt zich in een coëfficiënt van 40. Voor de strafrechtelijke geldboeten wordt deze coëfficiënt geïntegreerd in de opdecimen. Concreet wordt een huidige boete van 100 Belgische frank vermeerderd met de opdecimen een boete van 20.000 frank en wordt dezelfde boete van 100 euro vermeerderd met de opdecimen, een boete van 500 euro.

Ook de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimen op de strafrechtelijke geldboeten wordt in genoemd wetsontwerp aangepast, zodat de opdecimen in euro worden herleid van 1.990 tot 40 en van 990 tot 15. Het betreft hier in de eerste plaats de strafrechtelijke geldboeten in het Strafwetboek en de bijzondere strafwetten, uitgesproken door de hoven en rechtbanken. Daarnaast zijn de opdecimen krachtens de wet ook van toepassing gemaakt op een aantal andere geldsommen. Dit geldt bijvoorbeeld voor de som (op dit moment 10 frank) die elke voor bepaalde misdrijven veroordeelde

moet betalen aan het fonds voor de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, op een aantal boetes die door de burgerlijke rechter worden uitgesproken (bijvoorbeeld die bedoeld in de wet op het notarisambt). Dit geldt eveneens voor de bepaling van de beneden- en bovengrens voor de zogeheten minnelijke schikkingen met het openbaar ministerie voor het verval van de strafvordering door de betaling van een geldsom (VSBG) bedoeld in artikel 216bis, § 1, van het Wetboek van Strafvordering, evenals op bepaalde vormen van onmiddellijke inning zoals de geldsommen bedoeld in artikel 65 van de wet betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd op 16 maart 1968.

De regeling die hier werd getroffen op het federale niveau, vertoont een groot belang voor de Vlaamse overheid, inzonderheid wat betreft de strafrechtelijke geldboeten. Tal van decreten stellen immers strafbaarstellingen in die verwijzen naar boek I van het Strafwetboek. Dit impliceert dat de regeling van de “wet 78” repercussies heeft naar de strafbaarstellingen van boek I indien deze werden opgenomen in Vlaamse regelgeving.

Voorbeelden van strafrechtelijke boeten zijn onder meer opgenomen in :

- het koninklijk besluit van 15 oktober 1935 houdende het algemeen reglement van de scheepvaartwegen ;
- de wet van 21 maart 1964 op het medisch schooltoezicht ;
- het decreet van 19 juli 1973 tot regeling van het gebruik van de talen voor de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en de werknemers, alsmede van de voor de wet en de verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen ;
- het decreet van 20 maart 1984 houdende het statuut van de logiesverstrekkende bedrijven ;
- het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning ;
- het bosdecreet van 13 juni 1990 ;
- het decreet van 3 maart 1993 houdende het statuut van de openluchtrecreatieve verblijven ;
- het decreet van 1 december 1998 betreffende de centra voor leerlingenbegeleiding ;

- het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening ;
- en uiteraard tal van andere decreten die het hele gamma van gemeenschaps- en gewestbevoegdheden bestrijken, al dan niet met overlappingen naar het federale niveau.

Voor degene die het recht moet toepassen, inzonderheid voor de hoven en rechtbanken, is het onderscheid tussen federale dan wel Vlaamse bevoegdheid voor de strafrechtelijke boeten niet steeds even makkelijk te maken, evenmin of het een boete betreft waarin boek I van het strafwetboek wel voorziet, dan wel of deze aanleunt bij artikel 11 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen. Mochten bijgevolg de Vlaamse en federale algemene regels inzake de omzetting van de BEF-bedragen naar transparante eurobedragen fundamenteel van elkaar verschillen, zou dit bij de toepassing grote verwarring kunnen teweegbrengen.

Het ligt dan ook in de lijn van de verwachtingen dat de Vlaamse Gemeenschap/het Vlaamse Gewest voor wat de eigen boeten betreft, alsmede voor wat betreft de andere boeten, binnen het kader van de bevoegdheidsverdeling een analoge regeling zou treffen als de federale overheid. Aldus werden de artikelen uit de wet 78 die de boeten betreffen, behoudens de bepalingen die betrekking hebben op de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimen op de strafrechtelijke geldboeten, overgenomen in dit decreet. Artikel 5 van dit decreet is aldus analoog aan artikel 2 van de wet 78 en heeft betrekking op de strafrechtelijke geldboeten waarop de wet van 5 maart 1952 wordt toegepast.

Deze geldboeten worden dus geacht rechtstreeks te zijn uitgedrukt in euro, zonder omrekening.

De inhoud van artikel 6 van dit decreet stemt overeen met artikel 3 van de wet 78 en heeft betrekking op de geldboeten waarop de wet van 5 maart 1952 niet wordt toegepast. Deze geldboeten worden gelezen als bedragen in euro na deling door een coëfficiënt van 40.

Het betreft hier vooral de administratieve geldboeten in diverse bijzondere regelgevingen, die meestal bestaan uit grote bedragen die eenvoudig door 40 deelbaar zijn en daarbij transparant blijven. Op federaal niveau zijn dit bijvoorbeeld artikel 1 van de wet van 30 juni 1971 betreffende de administratieve geldboeten toepasselijk in geval van inbreuk op sommige sociale wetten, en artikel 19 van de wet van 10 april 1990 op de bewakingsondernemin-

gen, de beveiligingsondernemingen en de interne bewakingsdiensten. Daarnaast zijn er de louter burgerlijke geldboeten, de disciplinaire geldboeten en de fiscale geldboeten voor zover terzake geen bijzondere afwijkende regeling wordt getroffen.

Voorbeelden in de Vlaamse regelgeving zijn :

- de administratieve geldboete voorzien in artikel 25 van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen ;
- de administratieve geldboete waarvan sprake in artikel 59, § 1, van het decreet van 19 december 1998 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting (i.v.m. spoorvorming) ;
- de administratieve geldboeten voorzien in de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995.

Het is de bedoeling dat alle soorten boeten die ressorteren onder de eigen Vlaamse bevoegdheid, integraal vallen onder de artikelen 5 en 6 van dit decreet, zodat er voor degene die deze boeten moet toepassen, in de praktijk geen verschil is in werkwijze, wat de omzetting betreft, tussen een boete die is opgelegd door de federale, dan wel de Vlaamse overheid. Over de hele lijn zullen dit decreet en de wet 78 niet alleen elkaars complement vormen, maar zal er ook bij hun toepassing geen enkel verschil bestaan bij de omzetting.

Artikel 7

Dit decreet regelt op algemene wijze een aantal gevolgen van de invoering van de euro op de Vlaamse regelgeving. De mogelijkheid om voor de afrondingsregels (artikel 2), het verplicht gebruik van de Belgische frank (artikel 3), de bijzondere nauwkeurigheidsgraad (artikel 4) en de boeten (artikelen 5 en 6) een andersluidende regeling te treffen dan hetgeen is bepaald in dit decreet, blijft evenwel bestaan. In alle gevallen die door dit decreet worden geregeld, zijn oplossingen die specifiek of beter zijn aangepast aan het desbetreffende geval, immers te verkiezen.

Artikel 8

Dit decreet treedt in werking op dezelfde datum als de definitieve fase van de muntunie intreedt, dus op 1 januari 2002.

*De minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Financiën, Begroting,
Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden,*

Patrick DEWAEL

VOORONTWERP VAN DECREET

VOORONTWERP VAN DECREET

tot regeling van enkele gevolgen van de invoering van de euro in de Vlaamse regelgeving

DE VLAAMSE REGERING,

Op het gezamenlijk voorstel van de leden van de Vlaamse regering,

Na beraadslaging,

BESLUIT :

De minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, is ermee belast, in naam van de Vlaamse regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

Artikel 2

In de wettelijke, decretale of reglementaire bepalingen houdende de verplichting om een bedrag naar boven of naar beneden af te ronden op het dichtstbijzijnde bedrag in frank, wordt de afronding gelezen als volgt :

- 1° afronding op 50 centiem of op de frank : afronding op de cent ;
- 2° afronding op 5 of op 10 frank : afronding op 10 cent ;
- 3° afronding op 50 of op 100 frank : afronding op de euro ;
- 4° afronding op 500 of op 1.000 frank : afronding op 10 euro ;
- 5° afronding op 5.000 of op 10.000 frank : afronding op 100 euro ;
- 6° afronding op 50.000 of op 100.000 frank : afronding op 1.000 euro ;
- 7° afronding op 500.000 of op 1.000.000 frank : afronding op 10.000 euro ;
- 8° afronding op 5.000.000 of op 10.000.000 frank : afronding op 100.000 euro ;
- 9° afronding op 50.000.0000 of op 100.000.000 frank : afronding op 1.000.000 euro.

Artikel 3

In de wettelijke, decretale of reglementaire bepalingen houdende de verplichting om de Belgische frank te gebruiken, wordt deze vervangen door de verplichting om de euro te gebruiken.

Artikel 4

In de wettelijke, decretale of reglementaire bepalingen die voorzien in een bijzondere nauwkeurigheid van een bedrag, uitgedrukt in frank, wordt dit bedrag gelezen in euro, met behoud van de bijzondere nauwkeurigheid.

Artikel 5

De bedragen van de geldsommen waarop de opdecimen, bedoeld in de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimen op de strafrechtelijke geldboeten, worden toegepast, worden geacht rechtstreeks te zijn uitgedrukt in euro, zonder omrekening.

Artikel 6

De bedragen in frank van de geldboeten waarop de opdecimen, bedoeld in de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimen op de strafrechtelijke geldboeten, niet worden toegepast, worden gelezen als bedragen in euro, na deling door een coëfficiënt van 40.

Artikel 7

Artikelen 2 tot en met 6 gelden onverminderd de mogelijkheid om de desbetreffende wettelijke, decretale of reglementaire bepalingen op andersluidende wijze aan te passen aan de invoering van de euro.

Artikel 8

Dit decreet treedt in werking op 1 januari 2002.

Brussel,

*De minister-president van de Vlaamse regering en de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Buitenlands
Beleid en Europese Aangelegenheden,*

Patrick DEWAEL

De Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie,

Steve STEVAERT

De Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen,

Mieke VOGELS

De Vlaamse minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking,

Bert ANCIAUX

De Vlaamse minister van Onderwijs en Vorming,

Marleen VANDERPOORTEN

De Vlaamse minister van Werkgelegenheid en Toerisme,

Renaat LANDUYT

De Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw,

Vera DUA

De Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media,

Dirk VAN MECHELEN

De Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport,

Johan SAUWENS

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

SOCIAALECONOMISCHE RAAD
VAN VLAANDEREN

Brussel, 24 januari 2001
50MDvb012201

Aan de Heer Patrick DEWAELE
Minister-president van de Vlaamse regering
Vlaams minister Financiën, Begroting,
Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden
Martelaarsplein 19

1000 BRUSSEL

Mijnheer de Minister-president,
Mijnheer de Minister,

U heeft dd. 17 januari 2001 de SERV bij hoogdringendheid om advies gevraagd over het voorontwerp van decreet tot regeling van enkele gevolgen van de invoering van de EURO in de Vlaamse regelgeving.

Wij hebben de eer u te melden, Mijnheer de Minister-President, Mijnheer de Minister, dat de SERV geen bemerkingen heeft bij het voorgelegde voorontwerp van decreet.

Pieter Kerremans,
Administrateur-generaal.

Met bijzondere hoogachting,

Vital Peeters,
Voorzitter.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

KONINKRIJK BELGIE

ADVIES 31.535/1

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 13 april 2001 door de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden verzocht hem van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "tot regeling van enkele gevolgen van de invoering van de euro in de Vlaamse regelgeving", heeft op 22 mei 2001 het volgende advies gegeven :

31.535/1

ONDERZOEK VAN DE TEKSTArtikel 1

Luidens artikel 1 van het ontwerp regelt het ontworpen decreet "een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid".

De juridische bezwaren omtrent het regelen in eenzelfde decreet van gemeenschaps- en gewestaangelegenheden zijn het Vlaams Parlement genoegzaam bekend, zodat het overbodig is daarover verder uit te weiden.

Artikel 7

Uit de toelichting bij artikel 7 blijkt dat de in het ontwerp opgenomen algemene regeling zal gelden, behoudens indien ervoor geopteerd wordt een andersluidende regeling uit te vaardigen. "Behoudens voor de boeten zijn oplossingen die specifiek of beter zijn aangepast aan het desbetreffende geval, immers te verkiezen", zo wordt eraan toegevoegd. Het ontworpen artikel 7 verwijst echter ook naar de artikelen 5 (geldsommen) en 6 (geldboeten) om aan te duiden dat een specifieke of beter aangepaste regeling mogelijk blijft. De tekst van het ontwerp en de toelichting moeten bijgevolg beter op elkaar worden afgestemd.

31.535/1

De kamer was samengesteld uit

de Heren	M. VAN DAMME,	kamervoorzitter,
	J. BAERT, J. SMETS,	staatsraden,
	G. SCHRANS,	assessor van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	A. BECKERS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. P. DEPUYDT, eerste auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. L. VAN CALENBERGH, adjunct-referendaris.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A. BECKERS

M. VAN DAMME

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op het gezamenlijk voorstel van de leden van de Vlaamse regering,

Na beraadslaging,

BESLUIT :

De minister-president van de Vlaamse regering en de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, is ermee belast, in naam van de Vlaamse regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewest-aangelegenheid.

Artikel 2

In de wettelijke, decretale of reglementaire bepalingen houdende de verplichting om een bedrag naar boven of naar beneden af te ronden op het dichtstbijzijnde bedrag in frank, wordt de afronding gelezen als volgt :

- 1° afronding op 50 centiem of op de frank : afronding op de cent ;
- 2° afronding op 5 of op 10 frank : afronding op 10 cent ;
- 3° afronding op 50 of op 100 frank : afronding op de euro ;
- 4° afronding op 500 of op 1.000 frank : afronding op 10 euro ;
- 5° afronding op 5.000 of op 10.000 frank : afronding op 100 euro ;
- 6° afronding op 50.000 of op 100.000 frank : afronding op 1.000 euro ;

7° afronding op 500.000 of op 1.000.000 frank : afronding op 10.000 euro ;

8° afronding op 5.000.000 of op 10.000.000 frank : afronding op 100.000 euro ;

9° afronding op 50.000.000 of op 100.000.000 frank : afronding op 1.000.000 euro.

Artikel 3

In de wettelijke, decretale of reglementaire bepalingen houdende de verplichting om de Belgische frank te gebruiken, wordt deze vervangen door de verplichting om de euro te gebruiken.

Artikel 4

In de wettelijke, decretale of reglementaire bepalingen die voorzien in een bijzondere nauwkeurigheid van een bedrag, uitgedrukt in frank, wordt dit bedrag gelezen in euro, met behoud van de bijzondere nauwkeurigheid.

Artikel 5

De bedragen van de geldsommen waarop de opdecimen, bedoeld in de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimen op de strafrechtelijke geldboeten, worden toegepast, worden geacht rechtstreeks te zijn uitgedrukt in euro, zonder omrekening.

Artikel 6

De bedragen in frank van de geldboeten waarop de opdecimen, bedoeld in de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimen op de strafrechtelijke geldboeten, niet worden toegepast, worden gelezen als bedragen in euro, na deling door een coëfficiënt van 40.

Artikel 7

Artikelen 2 tot en met 6 gelden onverminderd de mogelijkheid om de desbetreffende wettelijke, decretale of reglementaire bepalingen op andersluidende wijze te interpreteren.

dende wijze aan te passen aan de invoering van de euro.

Artikel 8

Dit decreet treedt in werking op 1 januari 2002.

Brussel, 6 juli 2001.

*De minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Financiën, Begroting,
Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden,*

Patrick DEWAEL

*De Vlaamse minister van Mobiliteit,
Openbare Werken en Energie,*

Steve STEVAERT

*De Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid
en Gelijke Kansen,*

Mieke VOGELS

*De Vlaamse minister van Cultuur, Jeugd, Sport,
Brusselse Aangelegenheden
en Ontwikkelingssamenwerking,*

Bert ANCIAUX

De Vlaamse minister van Onderwijs en Vorming,

Marleen VANDERPOORTEN

*De Vlaamse minister van Werkgelegenheid
en Toerisme,*

Renaat LANDUYT

De Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw,

Vera DUA

*De Vlaamse minister van Economie,
Ruimtelijke Ordening en Media,*

Dirk VAN MECHELEN

*De Vlaamse minister van Binnenlandse
Aangelegenheden, Huisvesting
en Ambtenarenzaken,*

Paul VAN GREMBERGEN
